

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Oratio De Classibus
.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

rei gerendæ potestas uobis datur. Decernitis enim ea quæ urbe nostra digna sunt: at uires non habetis ad ea quæ decreuistis exequenda. Ego uerò uobis suaferim (sed in optimam partem accipietis) ut aut minus habeatis animorum, uestris negotiis agendis contenti: aut maiores uires cōparetis. Quod si uos Siphnios, aut Cythnios, aut alios eius esse generis scire, hortarer ad animos demittendos. Sed cum Athenienses sitis, autor sum ut uires comparetis. Turpe enim, Athenienses, turpe inquam est, ut eius magnanimitatis ordinem deseratis, quem uobis maiores tradiderunt. Imò nec uestri arbitrij est, etiam si uelitis, Græcos ut deseratis. Multa enim ab omni æuo gessistis. Proinde nec ueteres amicos proijcere, nec præsentibus hostibus fidere, aut crescendi copiam dare licet. Denique idem uobis, quasi lege talionis, usuuenit, qd his, qui ubi semel apud uos ad gerendam rēpub. accessere, post cū uellēt, recedere ab eadē nō audent. Rēpub. enim inter Græcos gessistis. Caput autem est, Athenienses, horū quæ diximus omnium: Oratores uos nunquam neque probos facient, neque improbos: sed uos illos tales, quales uolueritis. Neque enim uos ad illorum uoluntatem uos accommodatis, sed illi uestris cupiditatibus blandiri student. Vos igitur principes esse decet in rebus bonis expetendis. Sic omnia rectē erūt. Aut enim nemo quicquam mali dicet, aut frustra dicet, quum qui auscultent, non sit habiturus.

Exhortatio ad recuperandum & tuendum principatum. Ab honesto. A necessario.

E negotijs receptus, ad ociū magnis uiris non patet.

Oratores non imperāt, sed assentantur ciuiū uoluntatibus.

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS
de Classibus.

ORto rumore, Persarum regem expeditionem moliri aduersus Græcos: populus Atheniensis tumultuatur, & cum conuocare Græcos, tum bellum statim inferre properat. Demosthenes autem suadet, ne ipsi priores insurgant, sed ut expectent dum Rex noui quid conetur. Nunc enim, inquit, non persuadebimus Græcis, ut socia nobiscum arma iungant, cum in tuto adhuc sibi esse uideantur. Tum uerò periculum ipsum eos nobiscum coniunget. Monet igitur, ut quietē se instruant, & ad bellum parent. Atq; etiam commemorat, quæ debeat esse ratio instructionis. Vnde ὁ δὲ συμμαχίας oratio est inscripta. Nam apud Atticos συμμαχία cœtus & ordo eorum est, qui munera publica obeunt.

DEMOSTHENIS DE CLASSIBVS

ORATIO, HIERONYMO VOL-
fio interprete.

QUI maiores uestros laudant, Athenienses, instituere mihi uidentur orationem auditu iucundam, non ea tamen agere quæ illis profint quos celebrant. Nam cum ijs de rebus dicere conētur, quas mortalium nemo pro dignitate possit explicare: ut ipsi eloquentiæ opinionem auferunt, sic efficiunt, ut uirtus illorum minor uideatur auditoribus, quàm putarant. Ego uerò laudationem eorum maximam puto esse tempus: quod cum multum intercesserit, rebus illorum gestis maiora nulli alij suscipere potuerunt. Ipse autem rationē explicare conabor, qua uos optimē instructos fore censeam. Etenim res ita se habet: Si nos omnes qui uerba facturi sumus, eloquentes uideamur, nihilo res uestre, satis scio, erunt meliores. Sed si unus, quicunq; tandem, progressus doce-

Modesta reprehensio assentantium populo oratorū.

Optimus orator est, qui res et iuste resp. consilium.

re possit, & suadere, quæ instructio, & quanta, & unde cōparata, nūc pro futura esse reip. uideat: omnis hic metus euanuerit. Quod ego, si modo potero, dabo operam ut faciam, pauca præfatus apud uos, quid de regio negotio sentiam. Ego existimo communem hostem omnium Græcorum esse Regem Persarum: non tamen propterea persuaferim, soli omnium uos ut bellum contra eum suscipiatis. Neque enim ipsos Græcos uideo cōmunis inter se esse amicos, sed nonnullos magis illi fidere quæ quibusdā suorum. Quæ cum ita sint, è re uestra esse censeo, providere, iustum belli initiū ut capiatur: utque apparentur, quæ conuenit, omnia: & hoc proponat ad deliberandum. Arbitror enim, Athenienses, Græcos, si declaratur & perspicuum fiat, fore ut Rex ipsos aggrediatur, & adiuturos, & magnā gratiam habituros ipsi qui ante ipsos, & cum ipsis Regē ulciscantur. Quod si, dum id obscurum etiam est, nos priores arma sumpserimus: uereor, Athenienses, ne hos cum illo coniunctos propulsare cogamur, quibus consultum uolumus. Is enim represso impetu suo (si tamen inuadere Græcos instituit) largitionibus eorum aliquos corrumpet, & amicitia simulabit. Illi priuata bella corrigere uolent: & dum hoc animo erunt, communē omnium salutem negligent. In eum autem tumultum & amentiam moneo ne precipitetis urbem nostram. Neque enim eandem nobis in regio negotio. deliberationem, quā alijs Græcis, esse uideo. Sed multi illorum mihi uidentur priuati alicuius emolumentī causa, posse negligere alios Græcos. Vobis autem nec affectis iniuria honestum esse uidetur, eas de fontibus sumere poenas, ut eorum aliquos à Barbaro subigi patiamini. Quod cum ita sit, providendum est, ne & nos in bello simus impares: & is quem Græcis insidiari putabamus, ita se insinuet, ut fidus illis esse uideatur. Quomodo igitur hæc curanda erunt? Si copiae reipublicæ delectæ & instructæ, omnibus conspicuæ fuerint, atque apparuerit, nos ipsi ita esse fretos, ut nihil iniqui tamen conemur. Ferocibus autem, & nimis expeditè ad bellum impellentibus, illud dico: Non esse difficile, neque quum deliberandum est, fortitudinis opinionem consequi: neque quum periculum aliquod imminet, uehementem oratorem uideri, sed illud & difficile est, & conueniens, in periculis fortitudinem declarare: in deliberando, prudētius quā alios posse dare consilium. Ego uerò, Athenienses, existimo bellum cum Rege difficile esse reipublicæ: prælium futurum esse facile. Cur? Quia non aliter, ut opinor, fieri potest, quin bella omnia, & triremes, & pecuniam, & loca requirant: quæ omnia penes illum copiosiora esse quā apud uos reperio. prælia uerò nulla re alia tantopere uideo indigere, ut fortibus uiris: quos plures uobis, & ipsi qui uobiscum hoc periculum adibunt, esse existimo. Bellum igitur, hisce de causis, moneo, ne ulla ratione priores suscipiatis: ad prælium uerò uos rectè instructos esse oportere dico. Quod si alia ratio copiarum esset, quibus Barbari propulsarentur, alia quibus Græci: deprehensum iri fortasse consentaneum esset, nos contra illum instrui. Cum autem omnis instructionis ratio sit eadem, & eadem oporteat esse capita copiarum, ut hostes repelli possint, ut focij defendantur, ut præsentis opes conseruentur: quid, quum habeamus qui se hostes esse fatentur,

rentur, alios quæritamus: ac non potius & aduersus hos instruimur, & illi quoque ulciscimur, si uiolare nos instituerit. Agite uerò, Græcos nunc ad uos accersite: at, si quæ illi iubent, non facitis, cum quidam non optimè uobis cupiant, est ne sperandum, quenquam esse obtemperaturum. Quia mediùs fidius audient à nobis Regem Persarum ipsis insidiari, ipsos uerò non prospicere. Ita ne, uos obsecro, putatis. Ego uerò opinor. Sed nondum maior is metus, quàm dissensionum erga uos, & quorundam inter se. Nihil igitur aliud quàm nescio quam cantilenam pascim canent legati nostri. Tum autem, si fortè quæ nos modò opinamur, agitis, nemo Græcorum omnium ita fretus erit suis opibus, qui uidēs uobis præsto esse & mille equites, & legiones quot uoletis, & naues trecentas, non uenturus & supplicaturus sit: cum illis minimo se cum periculo incolumem euasurū existimans. Proinde si iam accersetis, supplices: si non auscularint, frustrati eritis. Sin ipsi uestris copijs instructis, cūctemini, supplices defendetis, neq; dubium est quin omnes ad uos uenturi sint. Ego igitur Athenienses, & hæc & his similia reputans, nullam orationem confidentem, aut uanæ prolixitatis exquirere uolui: sed quæ nam ratio instructionis & optima & expeditissima esset, considerando, fui uehementè occupatus. Puto igitur, uobis eam, si & audita & probata fuerit, esse decernendam. Prima itaque & maxima instructionis pars, Athenienses, hæc est, ut quisq; ultrò alacriter omni officio fungi uelit. Illud enim uidetis, Athenienses, quæcunq; unquam uniuersi uos uoluistis, et postea quisq; pro se gerenda putastis, eorū uos nihil unq; effugisse. Quæ uerò uoluistis, post aut aliud aliū respexistis, tanq; ipse nihil, proximus omnia facturum esset: in ijs nihil unq; promouistis. Quod si uos ita eritis animati atq; incitati, numerum mille & ducentorum dico esse complendum, & octingētis adiunctis, bis mille faciendos. Nam si hunc numerum designaueritis, existimo, uirginib. orbis, & pupillis, & in colonias abituris, & societatib. demptis, itemq; alijs si qui sunt tenuiores, præsto futura uobis corpora mille & ducenta. Ex his igitur classes uiginti censeo designandas, ut nunc sunt, quarū singulæ sexagena corpora cōtineāt. Earū porro classiū singulas in quinas diuidi partes iubeo duodenarias: sic ut tenuissimī quicq; locupletissimis adiūgant. Et corpora quidē sic ordināda esse cēseo: qd cur censeā, tū scietis, cum totā instructionis rationē audieritis. Triremes aut qmodo. In uniuersum trecētas numero triremes designari iubeo: et in uiginti partes, quarum singulæ, naues quindenās contineāt, distribuendas: primæ centuriæ quinque, & secundæ centuriæ quinq; & terciæ centuriæ quinq; nauibus attributis. Deinde singulis uirorum classibus quindenās naues: classium singulis partibus, ternas triremes attribuendas. Postquam hæc ita confecta fuerint, iubeo, cum agrī nostri estimatio sit sex mille talentū, ut & pecuniæ certus ordo ineatur, eam diuidi, & centum fieri partes, quarum singulæ sexagena talenta contineant. Deinde quinquies sexagena talenta singulis magnis classibus attribuēda. classes autem singulæ singulis, quinarijs sexagena talenta reddāt: ut si uobis centum triremibus fuerit opus, sumptū sexaginta talenta absoluant, & trierarchi sint duodecim: sin

k 3 ducentis

Instructio legationibus potior.

ἐπεὶ αὐτοὶ αὐτοὶ.

μικροῖς.

Ratio instructionis.

1 Velle fungi officio.

2 Numerus eorum qui triremes instruant

3 Triremiū numerus.

4 Pecuniæ numerus.

5 Armamenta
nauium.

6 Naualiū or
dinatio.

7 Pecuniaria
ratio.

ἀντιρρῶα.

Præsente peri
culo pecunia
non grauātē
confertur.

ducentis fuerit opus, triginta sint talenta quæ sumptum absoluant, & sex uiri triremibus præsent: sin trecentis, uiginti sint talenta quæ sumptum absoluant, & quatuor uiri triremibus præsent. Eodem quoque modo, Athenienses, armamenta etiam quæ nunc ad triremes debentur, estimari, & ex tabulis omnia distribui iubeo, in uiginti partes. Deinde singulis magnis classibus unam tribui partem, unicuique aptam, quam deinde singulae classes singulis suis partibus ex equo diuidant: & duodeni illi in singulis partibus ea exigant: & quas singuli triremes sortiti fuerint, eas instructas exhibeant. Sumptum igitur, & naues, & trierarchos, & armamentorum actionem, sic optime posse censeo & comparari, et apparari. Vnde autem hæc & certo & facile compleri possint, deinceps dicam. Censeo à ducibus naualium decem loca esse deligenda, atque rationem ineundam, ut quàm proximè inter se absint naualia, quorum singula triginta triremium sint capacia. Quod ubi fecerint, binas classes & tricenae triremes horum locorum singulis attribuant: deinde sortito tribus introducant, & trierarchos singulos in singula naualia: ut sint binæ classes, triremes tricenæ, & una tribus. Qui uero locus tribui obuenerit, trifariam diuidatur, & naues similiter. Deinde trientes tribuum sortiantur, ut singule tribus una pars sint totorum naualium, & singularum partium tertiam partem triens obtineat: utque sciatis, si quid erit opus, primum tribus quo loco stationē habeat, deinde triens. postea trierarchi qui, & quot triremes: ac tricenas triremes una tribus, denas unusquisque triens triremes contineat. Nam si hæc ordine expedita fuerint, etiam si nunc aliquid prætermisimus (neque enim facile sanè est, exquisitè reperire singula) id ipsa sibi res inueniet, et una constitutio tum omnium nauium, tum partium futura est. Iam quod ad pecuniam attinet, & euidentem aliquam parandorum sumptuum rationem, scio equidem incredibile uisum iri quod iam dicam: dicetur tamen. Confido enim, si quis rectè consideret, fore ut me solum uera, & ipso euentu comprobanda, dixisse appareat. Ego affirmo, nunc non dicendum esse de pecunia. Commeatum enim adesse magnum, & præclarum, & iustum, quem, si nunc queremus, ne tum quidem præsto futurum putabimus nobis: tantum abesse, ut iam eum inuenturi simus: sin omiserimus, præsto futurum. Quis igitur ille est? qui cum nunc non adsit, tum in promptu futurus est? Nam istæ nescio quæ esse ambages uidentur. Ego dicam. Videtis, Athenienses, totam hanc urbem? In hac, pecunia inest, parum abest quin dicam, quæ cum omni aliarum urbium pecunia conferri possit: quam qui possident, eo animo sunt, ut si omnes oratores eos ita terrent, uenturum esse Regem, adesse, non aliter posse fieri: & unà cum oratoribus alij totidem uaticinarentur: non modò non conferrent, sed nec proferrent, aut faterentur se habere. At si præsentis uerborum terrores ad rem conferri uiderent, nemo ita stolidus est, qui non liberaliter daret, & primus conferret. Quis enim malit ipse unà cum fortunis omnibus interire, quàm partem facultatum pro semetipso & reliquis conferre? Pecuniam igitur tum in promptu fore dico, cum reuera fuerit opus, non prius. Proinde, ne querendam quidem censeo. Quantum enim nunc exigere.

exigeretis, si institueritis exigere, * id magis ridiculum fuerit, quàm si nihil omnino esset exactum. Age, centesimam iubebit aliquis: proinde sexaginta talenta dicet. Sed quinquagesimam dicet aliquis: duplum, proinde centum & uiginti. Ecquid hoc est ad ducentas & mille camelos, quas Regi pecuniam uehere isti dictitant: Sed ponam, uelle uos conferre duodecimum: quingenta talenta. Verùm id nec sustinebitis: nec, si numeretis, bello par erit ea pecunia. Cætera igitur uobis sunt comparanda, pecunia relinquenda nunc suis possessoribus, nusquam enim reip. commodius custodietur. Cum uerò necessitas illa uenerit, tum ultrò conferentibus illis, accipienda erit. Hæc & fieri possunt, Athenienses, & factu honesta sunt, & utilia, & digna quæ Regi de uobis nuncientur: neq; per hæc leuis ei terror incuteretur. Scit enim, maiores suos à trecentis triremibus, quarum nos centum præbuimus, mille naues subactas amisisse: atque audiet, trecentas triremes uos ipsos instruxisse. Quare non temerè, tametsi ualde infaniret, inimicitias nostræ urbis sibi putabit suscipiendas. At si propter pecuniam ei subit efferri animis: id quoque subsidium uestro infirmius reperiet. Is enim, aurum, ut aiunt, uehit: quod ubi distribuerit, requireret. Nā & fontes & putei deficere solent, si quis magnam inde copiam simul, & crebrò hauserit: uobis autem agri æstimationem sex mille talentum subsidio esse audiet, pro cuius defensione pugnatuos esse nos, maiores eius qui in Marathone fuerunt, optimè nouerunt. Dum uerò superiores erimus, pecunia utique deficere non possumus. Ac ne illud quidem, quod nō nulli metuunt, ne, cum pecuniam habeat, magnas peregrini militis copias conducat, uerum esse mihi uidetur. Ego enim arbitror, contra Aegyptum, & Orontem, & alios Barbaros quosdam, multos fortasse Græcorum uelle apud illum merere stipendia, non ut ille horum aliquem capiat, sed unusquisque ut opibus aliquibus partis, urgente inopia liberetur: sed qui reliquam Græciam inuadere uelit, nullum Græcum fore arbitror. Quò enim ipse postea se conuertet? In Phrygiam profectus seruiet: neq; enim alia de re bellum est cum Barbaro, quàm de agro, & uita, & institutis, & libertate, & talibus rebus omnibus. Quis igitur ita est infelix, ut semetipsum, parentes, sepulchra, patriam, parui lucelli gratia uelit amittere? Equidem neminem esse existimo. Imò nec illi expedit, ut peregrini milites Græciæ potiantur. Qui enim nos subegerint, iam olim illo sunt præstantiores. Neque uerò uult, nobis excisis, ille in aliorum esse potestates: sed omnibus, si fieri possit: sin id fieri non possit, at seruis certè suis imperare. Quod si quis Thebanos cum illo se coniūcturos putat, difficilis quidem est apud uos ea de re oratio. Nam cum eos oderitis, neq; uerum libenter, neq; boni quicquam de eis audietis. Veruntamen eos decet, qui magnis de rebus deliberant, nullam utilem cogitationem prætermittere ulla de causa. Ego uerò existimo, tātum abesse ut Thebani unquam cum illo Græciam inuasuri sint: ut magna pecunia, si liceret, redempturos putem occasionem, per quam uetera in Græcos delicta abolerent. Quod si quis existimat Thebanos usque adeò natura esse infelices, illud utiq; intelligitis omnes, si Thebani cum illo faciant, esse necesse ut eorum hostes stent

πλεονεξία
γέλωτος τῶν μὲν
δενός.
Atticæ et Regiæ pecuniæ
collatio.

Cōmendat cō
moditatem sui
consilij.

Nō esse metuē
dū, ne Græci
cum Persa se
coniungant.
Nemo tā sceleratus, ut patriā oppugnet.

Thebani.

Barbarum nō
metuendum.

Artificiosa de
hortatio, ne
Græci Persa-
rū amicitiam
expetant.

Redit ad pri-
mam propo-
sitionem, et de-
hortatur ab in-
ferendo bello.

Peroratio.

stent à Græcis. Ego igitur existimo, hunc ordinem æquitatis, & cum hoc ordine coniunctos, tum proditoribus, tum Barbaris fore uniuersis superiores. Quare neque immodicè formidandum, neque committendum esse censeo, ut priores bellum inferamus. Ac ne cæterorum quidem Græcorum ulli meritò bellum hoc formidini esse uideo. Nam quis eorum ignorat, se, dum illum communem hostem ducentes, inter se consenserūt, magnis opibus floruisse: postquam autem eius amicitia freti, de priuatis controuersiis inter se contenderunt, tot mala esse perpeffos, quot, si quis eos deuouere uellet, uix reperisset? Quem igitur Fortuna & dii, & amicum inutilem, & hostem esse conducibilem declarant, eum nos formidamus? Nequaquam: sed ne faciamus iniuriam, nostra causa, & propter cæterorum Græcorum turbas & diffidentiam. Nam si concorditer, adiuuantibus omnibus, solum illum inuadere liceret: ne iniuriā quidem illi à nobis fieri putarem. Sed cum se res aliter habeat, cauendum censeo, ne ansam regi præbeamus, ut iuris cæterorum Græcorum arbiter esse studeat. Quiescentibus enim uobis suspectus esset, si quid tale moliret. Sin priores bellum moueritis, haud iniuriā uidebit propter uestras inimicitias, aliorum expetere amicitiam. Ne igitur arguere uelitis, quā corruptus sit Græcie status, conuocandis eis cum non persuadebitis, & gerēdo bello cum non poteritis: sed quieti estote, & imperterriti, & instructi: & nunciari de uobis regi uelitis, non quidem certè æstuare omnes Græcos, aut metuere, aut tumultuari, & Athenienses. Longè certè aliter se rem habere. Atque adeò nisi apud Græcos æquè turpe haberetur mentiri & peierare, ut apud illum præclarum: iam pridem uos in illum fuisse impetum facturos. nunc id uos nequaquam facturos uestrapte causa: sed omnes precari deos, ut eadem ipse amentia corripiatur, qua olim maiores eius. Atque hæc si considerare in animum induxerit, uos non negligenter consuluisse uobis, inueniet. Neque enim ignorat, è bellis cum suis maioribus gestis, urbem magnam et felicem esse factam: ex ocio autem quod ante illa tempora egit, nulla Græcarum urbium tanto fuisse, quanto nunc, superiorem. Quin Græcos etiam uidet pacificatorem requirere uel uolentem, uel inuitum. Eum uerò semetipsum eis fore intelligit, si bellum mouerit. Quare ea quæ è nuncijs audiet, ei & nota & credibilia erunt. Ne uerò, Athenienses, prolixitate orationis uobis nimis sim molestus, capitib. mei consilij expositis, descendam. Instrui uos & contra presentes hostes iubeo: & propulsari etiam Regem, & omnes si uos laceffere instituerint, ijs copijs oportere censeo: nullius aut iniqui uel facti dicti uel esse autores. Demus operam, ut facta nostra digna sint maioribus, non pro concione habitæ orationes. Quæ si feceritis, & uobis ipsis, & contrarium suadentibus utilia facietis. Nam tum illis nō irascemini: quod fieret, si nūc impingeretis.

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS
de libertate Rhodiorum.

Bellum, quod sociale dictum fuit, susceperunt aduersus Athenienses Chij & Rhodij & Byzantij, qui quidem illis prius paruerant, tunc uerò societatem contra Athenienses inter se fecerant. Cum autem Rhodij Cariæ vicini essent, se apud Mausolum eius provinciae præfectum, gratia ualere putabant. Is paulatim